

МІНАКОВА Євгенія Валеріївна,

доцент кафедри загальноправових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук

ШУБНА Дар'я Віталіївна,

здобувач вищої освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СЕКСУАЛЬНЕ НАСИЛЬСТВО У ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТАХ. ПОРУШЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ

Сексуальне насильство широко поширене в сучасних збройних конфліктах. Міжнародне гуманітарне право та права людини абсолютно забороняють будь-які форми сексуального насильства в будь-який час і проти будь-кого. Воно досі поширене у ряді сучасних збройних конфліктів.

Одна з особливих проблем, пов'язаних із сексуальним насильством, полягає в тому, що воно залишається «невидимим» злочином, оскільки почуття провини чи сорому, страх відплати можуть завадити жертвам виступити та поговорити про це. Суттєві бар'єри, такі як ризики безпеки, фізична відстань і транспортні витрати, також можуть перешкодити жертвам звернутися за допомогою. Для гуманітарних організацій, які хочуть запобігти сексуальному насильству та задовольнити потреби жертв, це проблема [1].

Часто сексуальне насильство не вчиняється ізольовано, а супроводжується іншими порушеннями, такими як незаконне вбивство, вербування дітей, знищення майна чи пограбування.

Сексуальне насильство також може використовуватися стратегічно чи тактично сторонами збройних конфліктів. У всіх випадках це має руйнівні наслідки – насамперед для самих жертв, звісно, через негативні фізичні, психологічні, соціальні та економічні, а також для родичів жертв, які стикаються з можливою травмою, почуттями приниження і почуття провини за те, що не змогли захистити своїх найближчих. Це також може мати наслідки для цілих громад, коли створює страх і руйнує соціальну структуру [2].

Можна вважати, що зґвалтування завжди спричиняє «сильний біль або страждання». Може мати конкретну мету, таку як отримання інформації, і, швидше за все, завжди спрямована на примус до жертви. Міжнародні документи з прав людини забезпечують гарантії для жінок і дівчат у будь-який час, у тому числі під час збройних конфліктів [3].

Вони включають запобігання зґвалтуванням і сексуальному насильству як формі тортур та інших заборонених форм жорстокого поводження, рабства, примусової проституції та дискримінації за ознакою статі. Озброєні опозиційні групи, особливо ті, що контролюють територію, дедалі більше зобов'язані дотримуватися міжнародних стандартів у сфері права.

Міжнародне право забороняє як навмисні, так і невивіркові напади на цивільних осіб і цивільні об'єкти. Заборона включає напади, які не спрямовані на конкретну військову ціль. Атаки, які використовують метод або засіб ведення бою, які не можуть бути спрямовані на конкретний військовий об'єкт або наслідки яких не можуть бути обмежені, і, отже, характеризуються впливом на військові об'єкти та цивільних осіб або цивільні об'єкти без розрізнення. Напад шляхом бомбардування будь-якими методами або засобами, що розглядаються як єдиний військовий об'єкт, по серії чітко відокремлених і відокремлених військових об'єктів, розташованих у місті, селі, селищі чи іншому районі з концентрацією цивільних осіб або цивільних об'єктів.

У міжнародних збройних конфліктах такі злочини є серйозними порушеннями Женевських конвенцій і вважаються військовими злочинами. Порушення, пов'язані з прямими нападами на цивільне населення під час внутрішніх збройних конфліктів, все частіше вважаються військовими злочинами.

Сексуальне насильство, пов'язане з конфліктом, є серйозною стратегічною проблемою, яка загрожує жінкам і чоловікам у всьому світі. Зусилля щодо викорінення та судового переслідування таких звірств протягом тривалого часу обмежувалися системами переконань щодо природи війни та згоди, і зараз надзвичайно важливо, щоб міжнародна спільнота зосередилася на боротьбі з насильством щодо жінок і чоловіків у всьому світі та реагувала на нього.

Список використаних джерел:

1. Гнатівський М. М. Міжнародне гуманітарне право. К. : Знання України, 2004. Т.2. 812 с.
2. Нестерович В. Ф. Верховенство права та забезпечення прав людини на тимчасово окупованих територіях України. *Наукові записки НаУКМА*. 2017. Т. 200. Юридичні науки. С. 85-92.
3. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод. Харків : Право, 2015.

NIKOLAYCHUK Svitlana Vasylivna,
Associate Professor of the Department of Legal Disciplines
Dnipropetrovsk State
University of Internal Affairs,
PhD of Law Sciences

PROBLEMS OF ANTI-CORRUPTION POLICY IMPLEMENTATION IN UKRAINE

In the period of the full-scale invasion of the Russian Federation into Ukraine and martial law throughout the territory of our country, it is especially important to prevent manifestations of corruption. This entails negative consequences, despite the already critical situation in the country. This is what determines the relevance of this topic.